

ВИТЕЗ

Давно бијеху Велбужд и Косово,
кад се Србин за част борио.
За крст часни и слободу златну,
не за плијен или славу ратну.

Сјећаш ли се битке на Плочнику?
Значе ли ти Мишар, Куманово,
Цер планина ил' Колубара вода,
гдје се Србима градила слобода?

То се зваше витешкијем добом,
када Србин не хтје бити робом,
већ би прије и свој живот дао,
него што би Србију издао.

Прођу од тад многа љета пуста,
Србину се завезаше уста,
на очи му се накупила мрена,
стидјети се поче и имена.

Заборави Србин своје претке,
славне претке витешких врлина.
Отиш'о би у неке нове Млетке,
ал' га вуку Морава и Дрина.

Понекад му у снове знају доћи
сви јунаци витешкога рода,
па се нада да ће и он моћи
оставити славнога порода.

Мушку дјецу Србин би да рађа,
да постану витезови силни,
ал' га мори ова србска свађа
што пречесто Србе разједини.

Нису Срби кано што су били
витезови од доброга гласа.
Дубок санак они су уснили,
па се питам да л' им има спаса.

Могу ли се и данас родити
неки нови србски витезови,
будућности нас славној водити
мирној луци и наш брод да плови?

Као некад што су Срби били,
славни Срби, славнијех имена,
душману се нису поклонили,
усправни и чврсти као стијена.

Бјеху тако и Милош и Марко,
Душан Силни и Деспоте Стефан,
Југовићи и Бановић Страхиња,
у срцима им србска ватра тиња.

Витезови то су наши стари,
старији и од Старине Новака.
За слободу сви су они пали,
за будућност својих потомака.

Силне ли су потомке изродили,
достојне и небескога свода,
жар витештва кроз борбу су носили
Синђелић и Мишић војвода.

Све то бјеху ти стари јунаци,
к'о и други безбројних имена,
а ко су данас ови нови ђаци
роди ли се нека нова стијена?

Зна ли данас неки Србин млад
како ли се витезом постаје,
да л' се труди ишта сазнат сад,
ил' он вјечно дијете остаје?

Изгубљен је данас србски младић,
не зна правац којим треба ић'.
Срете момче старца честитог,
па му тражи правац пута свога.

На то њему старац одговара:
„Сви путеви за тебе су исти.
Џаба на пут ти мислиш да крећеш,
ти ниједним никуд стићи нећеш.“

„Шта то збориш полуђели старче?“
Прасну младо момче плаховито.
„Ил' помажи, ил' се с пута мичи,
нисам дужан да се клањам чичи!“

„Хоћу синко, јашта него хоћу,
помоћу ти на свој пут да пођеш,
путовао дању или ноћу,
кући својој на крају да дођеш.“

„Каквој кући, нисам кући крен'о,
већ у свијет срећу да потражим,
ја ћу благо зарадит' поштено,
и од куће новац сматрам дражим.“

„То ти велим, синовче мој мили,
неће тебе нигдје пут одвести,
видјет ћемо, дуго живи били,
бићеш роб сопственој објести.“

Мало спласну у младића гордост,
и прогута свој љутити понос,
напосљетку поразмисли мало,
пита старца што је њему стало.

„Реци старче, што ми је чинити,
како себи најбоље служити,
самом себи и својем ближњим,
да не живим више живот нижњи?“

„Служи себи и својему роду,
тако што се бориш за слободу.
Поштуј кодекс србских витезова,
витезова од најбољега кова.“

„Али старче како то да чиним,
опхрван сам са бригама силним?
Шта то данас бити витез значи,
кад је од нас скоро свако јачи?“

„Слушај сине што ти старац каже,
па разабери што је теби драже.
Причали су мени моји стари
о чему Србин највише да мари.

Владика нам Његош поручује
и то знаде србска глава свака:
'Бој не бије свијетло оружје,
већ бој бије срце у јунака'.

Ја не тражим да у рат се иде,
ал' ни војске немој да се стидиш,
већ ближњи да те се не постиде
и витешким кодексом да живиш.

Да би прави србски витез био
прије него почнеш и да сиједиш
ак' витезом постат' будеш хтио
ово од сад треба ти да слиједиш.

Природу ти од сада заволи
и постани њен саставни дио,
звјериња се шумског не саклони,
јер и вук је често Богу мио.

Вјежбај своје крхко смртно тијело,
трчи, скачи и дуго пјешачи,
и кроз живот ти корачај смјело,
јер ћеш тиме постати све јачи.

Не жали се на студен и врућину,
нит' се дави у храни и вину,
поднеси све животне недаће,
к'о да од њих ништа нема слађе.

Витез зна оружјем да барата,
ал' не жели ни да буде рата.
Витез памти сваког свога претка
и ту не см'је бити изузетка.

Потребно је име ти да стекнеш,
подвизима и витешком стасу,
да у муци никад не поклекнеш,
добар човјек на добром гласу.

Буди храбар, мудар, одважан,
јер ћеш тако постат' витез снажан,
али никад сам себе не хвали,
јер то чине само људи мали.

Истину љуби и тајне чувај,
поштуј старе родитеље своје
буди частан и ријеч поштивај,
јер истински пут витеза то је.

За своје грешке друге не криви,
поразе немој схватати лоше,
са вјером и надом од данас живи,
не продај себе за рђаво гроше.

Правичан ти увијек буди
па и када нису други људи.
Чојство, јунаштво и сва љепота,
то су ствари вриједне живота.

Опрости кад се опростити може,
пријатељ увијек ти буди вјеран,
не тражи од људи са леђа коже,
владати њима не буди намјеран.

Достојан овог витешког звања,
гаји достојанство и врлину,
не улази у порочна стања,
своје мане баци на чистину.

Витез је спокојан и вјерује у себе,
упорно тражи свој племенит циљ,
и кад други нападну на тебе,
ти ћеш задржат' свој сопствени мир.

Помагаћеш слабе и нејаке,
насиљу нећеш дати за право,
штитићеш дјецу, старе, убоге
добročинство твоје бујаће здраво.

Љубав твоја и слобода духа,
највећа вриједност коју ти знаш,
духовни мир твојега народа,
дар је то твој који треба да даш.

Учи се пјесми, плесу и причи,
лијепо говори у сваки час,
медне ти ријечи ближњима сричи,
будућност свијетла ти си за нас.“

Послуша младић старчеве ријечи
у души му ватра, у глави лом,
шта ли сад може њега да спријечи
да он буде вјеран позиву том.

„Старино србска ти што ми збориш
о витештву наших предака свих,
немој сад моју душу да мориш
искушењем овим времена злих.

Хтио бих и ја витез да будем,
да служим србском роду на част,
нема више будућности злехуде,
над својом судбом да освојим власт.

Како кад тако много се тражи
на витешком путу Србина твог?
Треба ми ријеч да ме оснажи,
да будем витез, да ме види Бог.“

„Није тешко када имаш вољу,
много се тражи од тебе знам,
ал' ти могу дати и ријеч бољу,
да на овај пут ти не кренеш сам.

Зато слушај што ти сада кажем,
јер што кажем ја никад не лажем:“
**Сваки СРБИН витез може бити
ак' се србством знаде поносити!**

У Суботици, 25. децембра 7522.г.
или Љета Господњег 2014.
Борис Теодосијевић